

# tramp

kč 1

*ahoj, hnusný  
trampové!*

*padouři vás  
zase potřebují.*

**27. září.**

**Obecní** vypsány  
Vypsání obecních voleb.

obecní volby vypsány  
obecní

Vypsání obecních  
do obcí v nedělní  
úředně  
Volby  
do obcí.  
27. září. vypsány

Obecní  
na 27. Obecní  
volby Volby  
Volby  
září! volby.  
vypsány  
vypsání voleb  
na 27. září.  
volby

Chceme vaše  
mladé hlasy,  
starý se nám  
ztratěj asi.

Pojďte s frontou  
proti hradu  
kradem, kradem  
kradou, kradou!

Chcete cvičit  
na vojáky?  
Tedy volte  
soc-demáky!



PRO TRAMPY  
ZVLÁŠTNÍ VÝHODY



NA SPLÁTKY

HARMONIKY  
VEŠKERÉ HŘEB. NÁSTROJE  
VELOCIPEDY

A. VACKOVÁ  
PRAHA II. ŠKOLSKÁ 79A

kamaráči,  
poslejte  
foto na  
osadní  
filmo v ý  
týdeník!



**KDO CHCE  
VYDĚLAT,**

tak si objedná za

**5 Kč**

Almanach „Trampa“

**Manžestrové golkky**

dlohé, ve všech barvách již od Kč 69.—

ANGL. GOLFKY . . . . . od Kč 59.—

KANADKY zaručeně nepromokavé

lyžařské . . . . . od Kč 150.—

MILTONY od Kč 59.—



**okasní  
tepláky**

místo 70.— Kč

**celý oblek za Kč 36.—**

KALHOTY Kč 18.— VE VŠECH BARVÁCH.  
NAHODILÁ KOUPE. TRICKA WILLIAMS  
OD 7.— Kč. KANADSKÉ KABÁTY, LYŽE A VEŠKE-  
ROU ZIMNÍ TRAMPSKOU VYZBROJ DODÁM CO  
NEJLEVNĚJI

Vyžádejte si ceník.

**Trampský závod** Žižkov, Roháčova 7.  
Libeň, Primátorská 601.

1.  
osada  
„jiné  
kostry“



2.  
in memo-  
riam  
kamaráda  
šeráka



3.  
nejmladší  
brásky  
tramp



4.  
osada  
„sunday“



5.  
návštěvou  
ve  
„skagway



6.  
kluci  
ze  
„sunday“



„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Tramenské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná čis. 23. — Telefon 606.33. — Tiskárna a expedice „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Za redakci odpovídá Géza Včelička. Novlnová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

# Trampové jsou již vyháněni z chat

Chaty budou exekučně vyklizeny. — Kdo přijde nyní na řadu?

## Vyhlaška.

Na základě požádání v stavební komisi o povolení ku stavbě chat na pozemcích katastru Kytínských, se obecní zastupitelstvo usneslo při schůzi dne 7. září, aby chaty byly odklizeny do 14 dnů ode dne vyvěšení této vyhlášky.

Další stavění chat bez povolení obecní komise se zakazuje.

V Kytíně, dne 8. září 1931.

Starosta: Boh. Holý.

Vyvěšeno dne 10. IX. 1931.

První otevřený útok, první krok k úplné likvidaci trampingu byl učiněn. Jsou to Brdy odkud přilétla tato první vlašťovka všeobecného zákazu trampingu. V Kytíně u Dobříše objevila se výše otištěná vyhláška, v kraji, kde jsou desítky a desítky trampských chat, z kterých mají býti kamarádi do čtrnácti dnů vyházeni a chaty odklizeny.

Netřeba komentáře k této vyhlášce. Mluví jasně, až příliš jasně.

Nešlo to po dobrém. Trampové se nedali nahnat do organisací, kde je panstvo chtělo mít. Kubát se svým nařízením nepochodil.

Tramping se stal nebezpečným vládnoucí třídě, která v dnešní době potřebuje zfašisované stádo, které se nechá bez odporu připravovat na nová jatka, potřebuje nový kanonenfutr. Nepomohlo ani do trampingu pašované heslo: „Politika do trampingu nepatří.“ Nepomohlo, poněvadž kluci příliš brzo pochopili tento podfuk. Budeme nyní velice

brzo svědky, jaká další bouda se šije v redakci časopisu, který s heslem „Politika do trampingu nepatří“ zkrachoval. Připravuje se tam nová vějička pod patronací jisté krachující strany, která se potřebuje omladit. Odhlaifme tento další a poslední švindl. Bude nutno všechny ty betlemy jednou a rázně skoncovat!

Nastává poslední a rozhodující boj! Musíte již jednou vyházet ze svých chat šmejd, vydržovaný z bohatých kapes na vaše ohlupování romantickými břeckami, na odvádění vaší pozornosti od boje, který dnes trampy očekává. Paďouři nelitují peněz na rozbití našich řad!

Letošní zima je určena k likvidaci trampingu. Nevzchopíte-li se včas, budou vaše chaty na jaře srovnány se zemí!

Kamarádi na Brdech mají první do čtrnácti dnů opustiti a zničiti své chaty, pod hrozbou exekučního odklizení. Pražský TOV dává jim k dispozici svého advokáta a mobilisuje všechny své síly do boje proti tomuto nehoráznému útoku proti trampům.

Půjdou-li s námi všichni, odrazíme i tento útok. Nezapomeňte, že, podaří-li se jim likvidovati tramping na Brdech, začnou tímto způsobem s vyháněním trampů všude.

Všechny osady do TOVu! Jediný TOV bojuje proti předvojenské výchově a zákazu trampingu v jakékoliv formě.

Budou-li všechny trampské osady v TOVu, nemusíme se bát nikoho a ničeho. Vyhláška v Kytíně musí zmizet!

melich:

## zodpovídám nejblbější otázky

Vrátí-li se člověk z takové země, jako SSSR, může si klidně zařídit dobře prosperující kancelář pro zodpovídání otázek. Byl jsem pouze týden v Praze, ale zodpovědění všech těch otázek, načmáraných na papírkách různého formátu, vyžadovalo by ne jednoho článku, ale obsáhlé knihy, několika tlustých svazků. Svědčí to nejen o zájmu, jaký má dnes každý pracující člověk o zemi, kde je o dělníky nouze a kde pinou parou buduje se nový svět a rád, některé otázky však také svědčí o „kulturní“ úrovni toho malého českého člověka, vypěstovaného „Českým Slovem“ a živěného všemi těmi „Hvězdičkami“ a „Ilustrovanými zpravodaji“. Človíčka, který cítí, že to tady není všechno v pořádku, tuší něco o daleké zemi tam na východě, jejíž řád však předpokládá určité hrdinství, jehož není schopen. Chápe, že kapitalism nachází se na cestě do Věčných lovišť, ví, že kapitalism nemůže se vyléčiti ze své současné smrtelné krize, domnívá se však ve své prostotě, že ta hrstka parazitů, hromadící ohromné bohatství z práce milionů, vzdá se bez boje.

Proto omlouvám tvou strašlivou omezenost, malý český člověče. Ví, že tobě nikdy nepostačí tukuť, protože ty musíš být praštěn pořádným klackem, aby ses probudil. Proto těch několik otázek, které zodpovídám, a které jsem dostal k docela vážnému zodpovězení, odbývám psinou. Z těch otázek, jichž originály jsou u mě k dispozici a které svým obsahem představují nám kulturní úroveň malého českého člověka, vybírám jenom některé!

Ty, které jsem se styděl na schůzi přečíst a zodpovědět!

Je v SSSR opravdu ohromný hlad?

Odpovídám docela určitě: ANO, v SSSR je hlad! Kdybys viděl, můj malý člověče, s jakou chutí se tam v jídelnách po práci jí, kolik tam „spráskají“ chleba ke každému chodu jídla, kdybys viděl, jak ty kupy černého a bílého chleba, narovnané na každém stole, mizí, tak bys také řekl: Sakra, ty ale máj hlad! To se ví, po každé práci je hlad. Jenže nemusíš tomu říkat hlad, stačí docela naše obyčejná — chuť k jídlu.

## Jsou v SSSR nezaměstnaní?

Ano, jsou tam nezaměstnaní. Mimo bývalých pořícajtů a četníků (ti v SSSR nesmí pracovat, ale pouze žebrot), jsem jich napočítal 7 (sedm). — No vida, řekne si bratr Fráňa Klátíl — a já vůl si nechal tohleto ujít. Už jo, bře. Klátíle. Bylo tam 7 (sedm) nezaměstnaných. Běhý ovšem je, že těch 7 (sedm) nezaměstnaných bylo v československé trampské delegaci.

Je to pravda, že jsme jeli do SSSR pro ruble?

Takhle to sice zrovna pravda není, ale že jsme si ruble z SSSR vezli, to zase pravda je.

Ta věc se má totiž takto:

Jak zajisté známo, jsme podle „Našich Osad Mladých Snů“ bolševičtí agitátoři, placeni samozřejmě moskevskými rubly. To se ví, když už jsem byl v Moskvě, tak co bych to byl za bolševického agitátora, abych tam nevymámil nějaké ty rublíky. A hned hajdy do Kremle na Stalina. Ten bohužel nebyl doma, na Kremle tabulka „žebrot a podomní obchod se zde přísně zapovídá“, tak co dělat? Dlouho a dlouho jsme se čundrali po síře matičce Rusi, až v tom, kde nic — tu nic objevíme v Leninradě starého trampa Bradu, který píše také občas do „Trampa“ a který mně hned začne do ruky mačkat asi 60 (šedesát) rublů. — Tu máš, povídá, dejte to v Praze klukům na památku. Odmítám. Vzpomínám na soudní zprávy v Československu o bídě sovětských dělníků.

— Nech to, já vím, že sám nemáš co žrát a za ty pracky si kup něco k jídlu.

— Vole, povídá sympaticky Brada, dyť já nevím co s tím. Plat mám 280 rublů, potřebuju jenom 150, už jsem upsal jeden a půl měsíčního platu na půjčku a pořád mě ještě zbývá. Co s tím? Šetřit tu nemusím, v nemoci i ve stáří budu brát stejně, tak nedělejte járy a vem si to.

Klucí koukali jak zkoprněli. Dělník, který již neví, co s penězi. O krásné Československo!

Peníze jsme vzali. Čhtěli jsme je v Praze prodat ve prospěch tiskového fondu.

Bohužel, sověty nemají vůbec porozumění pro placení agitátorů a před naloděním v leningradském přístavu nás úředníci upozornili, že ze SSSR se nesmí vývézt ani kopejka.

Co se dalo dělat.

Bylo to užitečnější a účelnější.

Trampská delegace upsal 50 rublů na „zájem“, na půjčku čtvrtého roku pětiletky.

Honza Bradů dostane tyto peníze v jiné formě od sovětů zpátky. Tam se neshromažďují peníze v bankách a u jednotlivců. Proměňují se ve stroje, které ulehčují dělníkům práci, proměňují se v nová socialistická města a proměňují se v kulturní potřeby, knihy, divadla a kina. A to vše mění i člověka — vid, Honzo Brado!

Kluci, ptejte se nás. Ptejte se na to, jak stoupá kulturní i životní úroveň dělníka, ptejte se na vše, co vás zajímá. Budeme vám odpovídati rádi, tak, jako nám odpovídali dělníci v Sovětském svazu.

Zanechte však už konečně těch otázek, které na vás prozrazují, že dosud čtete a že se necháváte ještě obbovat časopisy, jejichž účelem je sloužit kapitalismu, jehož pohřbu budete zúčastněni.

Oddalují jeho smrt — vy ji musíte uspišit.

Budeme veselí pozůstalí.

— **A co to bude, ten „Almanach Trampa“?**

— **Čtení pro trampa na celou zimu a bude stát pouze 5 Kč.**

síki:

## všichni to s náma myslí dobře — kterejm dát hlas?

Hnusný trampové, připravte se, budou volby! Zůstaňte v neděli doma, no pro jednou se to snese, že jo! Budete to mít stokrát vynahrazeny, až starešinové vámi zvolení zasednou na radnici a začnou se starat o naše blaho...

Zapomeňte na to, že nám kdysi nadávali. To je už dávno! Když čtete dnes noviny, vidíte, že ty parlate to s námi vlastně nemyslejí zle. Zrovna se vo nás perou a udělali by nám pomýšlení. Jen si říct a máme všechno: volný placy na lágování v státních lesích, státní autobusy nás dovezou za darmo až na nez; postaví nám vosmpatrový boudy, četníky votrávi jedem na myši, Kubáta pověsí, rozpustí armádu a zavedou poimnou tělesnou výchovu pro ministry, veľkokapitalisty, ředitele bank, pupkatý řadře a arcibiskupy. Nezaměstnaný dostanou tanky a slzotvorný bomby proti policii — zkrátka dyť by to trampské ráj na zemi. Voní s námi citěji. Dyť to sou taky trampové, taky stavějí boudy a jezdi na tramp. Nevěříte? Berte si parlati po parlati...

Nevěříte, že strana národně socialistická je stranou ryze trampskou? Neznáte populární trampku Fráňa, která se vši svou vášní a ohněm se přimlouvala za Unii Trampských Osad v parlamentě? A neměně populárního našeho trampa-ministra, o jehož dalekých andrech bylo už napsano tolik zajímavých čtr v denním tisku? A trampské týden v Edenu? A co veverky? Nesouvisí veverka s lesem a les s trampem? Kamarádi, uvědomte nepolitický tramp volí národní socialisty!

Co můžeme říct zlého o národních demokratech? „Čubčička“ vede odedavna vášnivý a spravedlivý boj za naše práva a s hnusem se odvrací od zprastých a podezřelých individuí, která pod rouškou krásné a čisté věci, jakou je tramping, pijí v temných lesích pivo a provozují puste orgie, wup si ve sprostote a různých alotriích a provádějí nekalé komunistické rejdy. To stačí — český tramp-husita volí národní demokraty!

Sociální demokrate? Jsme hnutím pracující mládeže, soc. dem. je strana pracujících. Znáte starického bojovníka, vrhače rudých plamenných pochodní a básníka, soudruha Soukupa, který za tolik let umorne práce zůstal chudý jako kosičů myš — proletář každým coulem, který má jen to své věčné mladé bojovné rudé srdce, bušící jedině pro dělníky? A pan ministr spravedlnosti Meissner — vzpomeňte na Pivovarskou zahradu, jak sta jeno počítáť nás bránilo proti rozzařeným padourům? Trampové-revolutionáři, volte stranu odboje, stranu práce, sociální demokracu, která vás cestou klidného vývoje povede k vítězství...

Strana lidová! Je psáno: nemecte perel svých svítám, an státi by se mohlo, že perly ty pokáleje, do země by je vdupaly a proti vám se obrátí, vás rozthaly. Právě tak nedávejte hlasův svých těm, kteřížto o vaše volné chvíle, kteréž byste chválení Bohu věnovati mohli, způsobem ukrutným oloupiti chtějí. Dobrý tramp-katoič volí lidovce, amen, ahoj, alelujá!

A co pravi Národní Liga? My to bytí, kteří se ve svém tisku přičinili, že se slovo tramp dostalo do veřejnosti! Ze jsme o vás psali špatně? Ale ne, koloubkové, ty orgie, ty vraždy, ty vypálený lesy — to už je dávno a beztoho to udělal Beneš a sved to na vás! Nezapomnějte jste na bodrého trampa Rudýárka Gregora? Znáte „Hochy od Zborova“? Sledovali jste náš boj o arcibiskupa Kordače? Založili jsme přece trampskou asadu „poutníků do Březan“. Bráňme všechny utlačované, nevěřte naciutrhačům a pomlouváčům! Neň dr. Pergler, muž bez vlastní, typem trampa, tuláka bez domova? Pomozte nám stávet frontu hladu proti Bradu — pomozte nám v boji za Slovanskou Prahu — volte Národní Ligu, úspěch náš bude úspěchem vašim!

Agrárníky známe všichni dobře, žij jako my v přírodě, v lesích, na lukách, v dědinkách. A neznámější velikán, vyšlý z jejich řad, populární pan prezident Kubd, přispěl přece nejvic k dnešnímu rozšíření trampingu! Je to ostatně starý Kanaďan a jeho zákaz si

nesmíte špatně vykládat. Vždyť jeho dcera v letě táhne každou sobotu v plavkách po navigaci kanoe a „Polední List“ jí docela nacytal na čundru v statním autu. Tomu se říká kanada! A máte rádi, prevítí, hovezi a vepřový, proto každý tramp vždy a jedině agrárníky!

Komunisty nevolte! Jsme Slovani, vlastenci, husiti, jsme z národa svatého Vaclava, Psohlavců, plukovníka Švece a Billa Stina. Jsou tu nezaměstnaný, továrny stoli, krise se musí nějak řešit! Jak? Je moc lidí, tedy vymlátit to trochu. Válku! Nezaměstnaný budou hned pryč! Hned bude rovnováha. A začít brzy, tak už teď předvojenskou! No — je těch věcí, co bycnom chtěli, víc! Komunisti tohle všechno nechtějí, pryč s komunistama!

Hnusný trampové, jak to rozřešit? Všichni to s náma myslíte dobře, všichni chtějí pro nás poctivě a nezištně pracovat — a my můžeme volit jen jedno! Kterejm, krucifix, dáme ten hlas?

## TETKA. (T. T. K.)

Osady na Smíchově,  
vyšlete své zástupce v pátek 18. t. m. na schůzi smíchovského TOV v restauraci „u Tyrše“, Hoiečkova tř. Nutně.

Spojené Osady Brdské (SOB).  
Kamarádi, schůze bude v sobotu 19. září u Macháčků. Program: Stěhování chat a právní opatření proti tomu. Všechny chaty musí být zastoupeny, i když některé nejsou v klubu.

### Prohlášení.

Prohlášíme tímto, že nemáme naprosto nic společného s

„Administraci Sborníku Tramp“,  
pošt. schránka 261,

a že žádný soukromý tisk ani knihy podobného rázu nevydáváme.

„Administraci Sborníku Tramp“,

Všem prodejnám, kolportérům a předplatitelům!

Převedli jsme konto u pošt. spořitelny a proto platte složenkami znějícími na jméno:

Gustav Roleček, Praha I., Rybná ul. 23.

Starých složenek, znějících na jméno Karel Vodrážka můžete použít.

Poněvadž se množí případy, že naši odběratelé nedostávají časopis, žádáme je, aby nám každý případ ihned hlásili — reklamujte v nezalepené a nefrankované obálce — abychom mohli učinit nutná opatření v expedici (expedici dělá tiskárna) neb na poště.

Administrace.

Pražští účastníci tramské delegace do SSSR představili se poprvé po návratu svým kamarádům 10. září na četně navštívené schůzi ve Vinohradském nár. domě. Bohužel, ne všichni — dva z nich dosud hostí československý kriminál v Liberci. Náhodou je mezi těmi, kteří byli uvězněni hned při vstupu do „drahé vlasti“, člen „Unie tramských osad“, který následoval „pozorovací“ způsob pana Klátíla z „Melantrichu“, ale chtěl o SSSR vyprávět pravdu, tak jak jí vyprávějí ostatní delegáti na vinohradské schůzi. Československá demokracie mu to znemožnila. Ovšem, pouze na ten čas, pokud bude v jejích spárech.

Schůzi zahájil kam. Mírka, který jasně osvětlil význam voleb pro trampy. Upozornil na všechny strany, které po ohromném letošním tažení proti trampům nestydí se nyní žádati trampy o jejich hlas, aby pohodlněji pak mohli likvidovat tramping — předvojenskou výchovou. Za bouřlivého potlesku pak schválen návrh, aby trampové odevzdali svůj hlas jedině dělnické straně, která zařadila do svých požadavků všechny požadavky



trampů a jedná bojuje proti předvojenské výchově. Po Mirkovi promluvil za tramskou delegaci do SSSR kam. Melich, který za veliké pozornosti vyprávěl část svých dojmů z cesty po zemi, kde se buduje socialismus. V krátké řečnické ihůtě nemohl říci vše, co delegace viděla. Dotazy se na delegaci jen sypali a zodpovídal je delegát brdských osad Franta, pokud ovšem stačil čas. Ostatní dotazy budou zodpověděny částečně v „Trampu“ a částečně na dalších schůzích, které delegace a tramské osady chystají.

Před ukončením schůze tlumočil pozdrav sovětských dělníků a mládeže nejmladší člen delegace. Uzilek.

Zastavujeme celé řadě prodejen zasílání časopisu pro neplacení a z různých jiných důvodů. Nedostanete-li proto ve své obvyklé prodejně časopis, kupte si jej v nejbližší prodejně a nebo přímo objednejte v administraci.

Již tuto sobotu 19. září pořádají Děti neklidu v Lukách pod Medníkem rekrutskou zábavu. Tanec při hudbě Original melodic bandu. Žádná tomboia a podobné volovinky. Vstupné Kč 3.60.

Kamarády, kteří čundrají do Rakouska, upozorňujeme na naše kamarády, kteří se scházejí každý úterý a pátek od 7 do 9 hodin večer v tělocvičně ve: Wlen XVII., Geblergasse Nr. 29.

„TRAMP“ stane na vtipy.  
Potřebujem „fórovou“ injekci.

# Boxing & Athletika & Football

## máme my, trampové-sportovci, co mluvit k volbám?

Jistě, že máme co říci a je toho dost. Proč? Protože v posledních měsících, v nichž naše hnutí prošlo ohněm útoků, naučili jsme se myslit. Zákazy poučily nás o tom, že nepřátelé trampingu známe dobře ze života v městech, že ti, kteří nám trampingu zakazují, jsou titíž, kteří denně připravují nám hlad a bídu, že všechny ty útoky vycházejí z jednoho ohníka a že jich cíle čpí střelou bavlnou a lidskou krví. Z toho všeho dobře víme, že se používá pro dosažení tohoto cíle všech prostředků a že se nezastavují ani před otázkou sportu.

Dobře věděli naši nepřátelé, že s naším mladým hnutím je nerozlučně spojen sport. Zakazovali nám trampingu, čímž chtěli nám znemožnit i náš sport a donutit nás ke vstupu do sportovních organizací měšťáckých, které nás měly připravit pro předvojenskou výchovu. Sem tam — sport vystřídali kvergrify, nějaký ten přískok, pak by se třeba na sport vůbec zapomnělo, a už bychom v tom litali jak staří mazáci. Na to jsme jim neskočili, poněvadž náš sport, který vzrůstá na těch nejlepších základech, si vojáčkovaním nikdy nahradit nedáme.

Máme-li správně sport pěstovat, potřebujeme kromě míčů, kopaček, rukavic i hřiště. Nestačí, máme-li hřiště na osadě, pro systematické pěstování sportu je třeba hřiště i v městě. Kde je vzít? S touto otázkou vyrůstá řada otázek jiných, z nichž můžeme si klidně postavit požadavky. Jaké? Potřebujeme levnou aneb zdarma plovárnu, řadu tělocvičen pro různé druhy sportů zařízených, potřebujeme pro pořádání sportovních večerů velké místnosti, za něž dosud platíme velké nájemné, a můžeme jít i dále. Je mezi námi mnoho kamarádů lyžařů. V zíně je v okolí Prahy málo sněhu. Páni padouři jezdí auty do hor. Proč bychom se tam levně neb i zdarma nemohli podivat i my? Město Praha má desítky autobusů a za tři až čtyři hodiny můžeme být autobusem v horách. Proč by nám obecní zastupitelstvo nemohlo několik autobusů na sobotu a neděli k zájezdu do hor zapůjčit? Bylo by možné, všechny naše požadavky splnit? Jistě, že ano. Ale v čem to záleží? V ničem jiném než na těch, kdož budou v obecním zastupitelstvu rozhodovat. Dosud rozhodovali na

radnici páni socialisté s měšťáky vždy proti dělnické třídě. Uvolňovali tisíce na klerus, pořádali žranice za účelem reprezentace, vysokým úředníkům platili vysoké remunerace, pro dělníka měli jen policajta. Aby zavřeli ústa sportovcům, slíbili národní stadion. Na to nemůžeme, kluci, skočit, poněvadž ten bude mít význam pro Spartu neb Slávii a my se tam dostaneme nejvýš za vysoké vstupné jako diváci, ale nikdy tam nebudeme smět hrát, běhat a pod.

To si každý z nás musí jasně uvědomit.

Známe své nepřátelé, známe svého jediného zastávce a přítele. Půjdem k urnám — půjdem s nepřitelem?

O — a.

### Boxerům-trampům.

Četli jste jistě všichni, že Sportovní komise vypsalá soutěž boxerů-trampů. Nuže, chci vám k tomu říci několik slov.

V prvé řadě hlase se co možná v největším počtu, neboť v každém z vás je budoucí mistr světa, takový lhusný tramp Dempsey. Představte si, máte-li odvahu, jak pěkně jest, stojte-li v ringu a ukážete, co dovede kluk, který nemá trenéra a nemůže si dovolit chodit „brát“ lekce do některé soukromé školy. Není naprosto účelem soutěže získati za každé okolnosti mistra trampů. Nemůže vám přece na tom záležet, získáte-li titul nebo nikoliv (koupit si za to tak jako tak nic nemůžete), chcete přece ukázati, že máte srdce a jste sportovci gentlemani. Nemusíte se bát, že budete ošizeni, nejste-li známí nebo dokonce populární, a ulišťují vás, že Sportovní komise vynasadí se ze všech sil, býti spravedlivá ve všech případech, žádnému se křivda nestane.

Box není football, a záleží na každém jednotlivci dle jeho umění, neboť zápas se nevyhrává u zeleného stolu, nýbrž v ringu. Dále se nemusíte bát, že za soupeře dostanete nějakou „hvězdu“ s boxerského nebe, aby vás „oddělala“, naprosto ne, budete postaveni tvář v tvář kamarádovi jako iste vy. Dokažte, že anglické „the noble art of selfdefence“ (čestný způsob sebeobrany) hodí se na vás — boxery-trampy. Při boxování nerozhodují síla a silný úder (rána), stačí, máte-li pochopení, dobrou vůli a vytrvalost, a vše je v pořádku. Je mno-

hem těžší dokázati technický zápas, nežli nějakého soupeře poslati jedinou ranou na zem. Máte dokázati, že se nenecháte odpočítati, že se umíte brániti. Tak zvané „otukování“ stačí, abyste dokázali, že soupeř je o třídu horší a slabší, nemusíte hned vyhrát k. o. — ovšem, vyhraje-li k. o., tím líp.

Nuže, hlase se a dokažte, trampíři, co dovedete. Vítán je kluk, vážící 50 kg, jako onen s tělesnou váhou 60, 70 nebo přes 79 kg.

Sláva vítězům, čest poraženým! Na shledanou, mistře trampe!

### K trampskému těžkoatletickému večeru.

Kamarádi, hodlalíci se zúčastnit závodů v řeckořímském zápase, nepřehlédněte, že písemnou nebo ústní přihlášku, doloženou vkladem 3 Kč (i ve známkách) je nutno podati nejdele do 21. září na adresu K. Vodrážka, Praha XII., Jablonského 10, nebo přímo do klubovní místnosti „U zlatého litru“, Praha XII., Balbínova 15.

Schůzka soudců a zástupců zúčastněných osad neb klubů spolu s pořadatelstvem večera koná se v pondělí 21. září přesně o půl 8. hod. več. v restauraci „U zlatého litru“, Praha XII., Balbínova 15. Schůzka je velmi důležitá a zvláštní pozvánky rozesílány nebudou. Dostavte se proto všichni.

Sedadla v tělocvičně nejsou čistována a obecenstvo zaujímá místa podle toho, jak dochází. Budova tělocvičny JPT Vinohrady je za vodárnou na Korunní třídě, vchod z Letohradské ulice. Stanice elektr. drah čís. 2, 16 „u vodárny“; 10, 11 „Jiřího náměstí“.

Přihlášené již borce a další zájemce vůbec upozorujeme na proposice otištěné v „Trampu“ č. 31 a do datek v čísle 32.

T. C. Děti nekliďu.

V arénách za 2 Kč vidíte pět dvojic buď švindlujících, nebo nic neumějících. Na všetrampském těžkoatletickém večeru Děti nekliďu za Kč 2.40 si můžete dopřát nejméně čtyřhodinovou podívanou na řeckořímské zápasy a exhibici ve vzpírání. Všichni zúčastnění borci zaručují vám předvedení dobrého sportu.

# V Pikovicích v neděli dne 20. září hraje se 2. kolo fotbalové soutěže o pohár TRAMPA. Nastupují vítězící osady: Skagway I a II, DRTS a Děti Neklidu I a II.

## Footballová pohárová soutěž.

Dne 7. t. m. konala se prvá schůze přihlášených osad. Po přečtení a doplnění proposit bylo přikročeno ihned k losování pro nedělní dne 13. září. Podle losu nastupují následující teamy:

- O 9. hod. ráno osada DRTS — Hudson Boys;
- o 10½ hod. ráno osada Kentucky — Skagwai I.;
- o 13. hod. odpo. osada Skagwai I. — Hawaii;
- o 15. hod. odpo. osada Údolí Ticha — Děti Neklidu II.;
- o 16½ hod. odpo. osada Děti Neklidu II. — Revaston.

### podzimní pohárová soutěž

výsledky z nedělního prvního kola turnaje

DRTS — HUDSON BOYS 11 : 1.

O 9. h. nastupují obě mužstva. Os. DRTS je tělesně vyspělejší, kdežto H. B. jsou vesměs mladíci chlápci. Match je zahájen ostrým útokem DRTS. Krátce poté je vystřídán H. B. Zdá se, že zápas bude velice zajímavým. Po čtvrt hodině získává DRTS prvou branku. V zápětí další a během dalších 5 min. i třetí. Kamarádi z H. B. statečně se brání úporu DRTS. Přes to čocilují títo i 4. branky. H. B. zakládají těsně před koncem krásný útok, ze kterého resultuje ještě hezcí branka. Soudce bez příčiny nastavuje 2 min. čas, ve kterém padá 5. goal DRTS.

Druhá půle začíná pěknými útoky H. B., které však rázná obrana DRTS odvrací. Pak ujmají se iniciativy DRTS, kteří získávají stále větší převahu a díky velice slabé obraně H. B. zvyšují v různých intervalech score až na 11:1.

DRTS se ukázali jako velice dobře sehraný celek, který se může probít do finále. H. B. hráli svůj první zápas a přes vysoké score nemusí věšeti hlavu. Až doplní některé mezery, hlavně backy a krajní halvy, budou dobrým soupeřem pro nejlepší jednatky. Soudce poškodil H. B. v 1. poločase dvěma brankami, střelenými z ofsíde.

Po tomto matchi nastupují přesně o 11. h. dopolední

SKAGWAY I. — KENTUCKY 5 : 4.

Velice zajímavý match, plný napínavých momentů, v němž válečné štěstí klouzlo se hned na tu, hned na onu stranu.

Oba teamy nastupují s 2 náhradníky. Je to S., která četnými útoky ohrožuje soupeřovu branku, ale špatnou střelbou zůstávají bez výsledku. Asi v 10. min. zavínuje obrana K. ruku a soudce nařizuje 10metr. kop, z něhož S. zajišťuje si vedení. Krátce poté z ostrého útoku střelí S. další

goal. Do poločasu zůstává score nezměněno. Match však nepostrádá na zajímavosti, jelikož hned u té, hned u oné branky odehrávají se krajně napínavé scény, za nichž energické luštění sklízí obrany potlesk diváků.

Ve druhém poločase S. polevuje a již v začátku K. po bezvadném útoku snižuje score na 2:1. Pak udržuje se míč dlouho v poli. Z útoku K. zavínuje obrana S. scrumage, ze které se K. vyrovnává. To je silnou pobídkou pro S., která dobrou kombinační hrou dostává se častěji k brance soupeře a podaří se jí krásnou ranou zvýšit score na 3:2 a krátce poté střelí i 4. branku. K. však nelení, klidnou přízemní hrou zvolna získává převahu, dotahuje na 3:4 a těsně před koncem matche vyrovnává.

Podle proposit je nutno nastavit čas 2×10 min. Po malém odpočinku nastupuje S. pouze s 10 hráči, kdežto K. kompletní. Nyní nastávají nejzajímavější okamžiky zápasu. Obě strany snaží se strhnouti vedení na sebe. Útok střídá útok; obrany jsou v stále permanenci. Obě strany mají mnoho příležitostí ke střelbě, ale neumějí jich využít. Prvých 10 min. končí bez branky a hned se hraje dalších 10 min. Opět týž obraz. Kentucky neumí využít handicapu S. Oba teamy jsou úplně rovnocenné. Blíží se již 9. min. a stále nepadá rozhodnutí. Zbývá již několik vteřin, když útok S. se náhle ocitá před brankou K. a posílá vysoký míč na branku. Brankář K. pozdě vyběhává a míč, který před ním dopadl k zemi, jej přeskačuje a nezadržitelně prochází prostorem branky. Score je 5:4 pro S., která postupuje tím do dalšího kola. Oba teamy byly úplně rovnocenné a podaly ukázkou velice dobrého fotbalu, kterému by se dalo těžko co vytknouti. Bezvadně soudcoval kam. Tichý.

SKAGWAY II. — HAWAI 3 : 0.

Os. Hawaii přes to, že byla z prvních, které podaly přihlášky do turnaje, se k zápasu nedostavila. Podle proposit prohrává zápas 3:0 a S. II. postupuje do dalšího kola. Jednáni os. Hawaii by se dalo těžko označit za

kamarádké. Nutno uvážit, že podobným způsobem se mohou naše trampské podniky jen a jen poškodit — je třeba uvědomiti si odpovědnost vůči našemu celému hnutí.

ÚDOLÍ TICHA — DĚTI NEKLIDU II.  
3 : 4.

Lepší team prohrává pro velkou smůlu a částečnou vinu soudce. D. N. ihned s počátku matche, kdy měl výhodu volby strany, vkládají do hry všechen elán a díky střelecké pohotovosti centreforwarda vyhrávají v krátkém intervalu 0:2. Ú. T., které má znamenitou obranu, probírá se z překvapení a zvolna dobývá terrain. Ze značné převahy vstřeluje 1. branku a lze očekávat, že jako technicky lepší vyrovná a snad se ujme i vedení. D. N. vymaňují se z obrany jednotlivými výpady a při jednom z nich z výhodné pozice (ofsíde?) střelí 3. branku. Do konce poločasu odehrávají se boje o míč ponejvíce uprostřed hřiště.

V 2. polovině nechává se brankář Ú. T. překvapit dlouhou ranou k tyči a D. N. vedou 4:1. Ú. T. přidává, dlouhé minuty obléhá branku D. N., ale příliš otáčí a hlavně střelecká smůla nedovoluje snížit score. Ke konci matche proniká útok Ú. T. až k samotné brance a protrhává střeleckou smůlu dvěma brankami. Ú. T. snaží se vyrovnati, ale marně, poněvadž soudce match končí. Ú. T. si porážky nezasloužilo a jistě dá vbrzku příležitost, aby si účel s D. N. vyrovnalo. Soudcoval Bogan z Darvasu.

DĚTI NEKLIDU I. — REVASTON  
5 : 1.

Tak těžké porážky favorita zápasu jistě nikdo neočekával. Všeobecně se věřilo, že to bude Revaston, který byl v posledních dnech v znamenité formě, jenž se jistě probije do finále a snad si docela odnese ze soutěže i krásný pohár. Byl to však rychlý nástup D. N., který přesvědčivě porazil již dříve typovaného vítěze a vyřadil jej ze soutěže.

Soudcoval dobře kamarád Tichý z DRTS.

Osada Hawaii (Čerčany) sehrála na svém hřišti v neděli dne 6. t. m. přátelský zápas s osadou Giganti s výsledkem 10:0 pro Hawaii. Branky dali Vlček 4, Šindelář, Hokeš, Pátok, Soukup I., Soukup B. a Drahorád po jedné.  
— Díky —

# SSSR jindy a nyní

## leningrad

(z nedávných národně-fašistických a sociálfrašistických letopisů):  
město napoio zbořené, opuštěné, lidé v nejkřutější zimě skoro úplně nazi,  
po ulicích tekou proudy krve a nad veškerou tou zkázou se vznáší rudý  
přízrak bolševických katanů slovanského ruska...

(z dnešní reportáže sociálfrašisty):

město čisté, pracující, mohutné továrny, dýmající komíny, dívky  
dobře živené, krásné jako snad nikde na světě, lidé s ohromným  
zájmem o velikolepou socialistickou výstavbu.

## pětiletka

(dříve):

tento šílený plán se mohl zrodit jen v mozku paralytika. chtít uskutečnit  
za pět let to, co neuskutečnily civilizované státy za několik tisíciletí, to  
hraničí se směšností..

(nyní):

není pochyby, že tento grandiosní pětiletý plán se zdařil. bude to  
mít osudné dějinné následky pro veškerý ostatní svět. neboť není  
možno, aby kapitalistické státy, postižené příšernou krizí, mohly  
s úspěchem čelit sovětskému systému, který se osvědčil.

## stalin

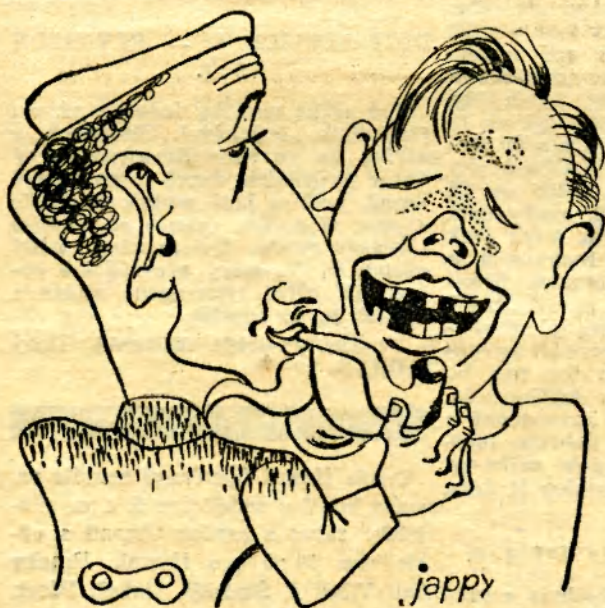
(dříve):

muž chorobné ctižádosti, nevzdělaný, surový, nesnášenlivý, jedním slovem  
barbar...

(nyní):

muž úžasné pracovní energie, monumentální dějinná postava rovna-  
jící se postavě lenina, ryzí idealista, člověk skromný, naprosto  
rezištný, jeden z největších mužů své doby.

## kamarádi, srovnávejte !!!



Ještě štěstí, že jsme nikdy nedělali, sic by jsme  
byli dneska bez práce.

jan noha:

velbloud uchem jehly

kdybych měl pětinu bolesti,  
co krista na kříži tíží,  
šel bych s nimi k čsl.  
červenému kříži.

kdybych měl desetinu bohatství  
arcibiskupa kordače,  
prošel bych uchem jehly!

ale že mám  
jen to, co mám,  
jsem bez práce!

ale vím, že nejsem sám!

a vy myslíte, že nemáme hlasu,  
kterým bychom volali?  
a že neznáme zbraní,  
kterými bychom to vyhráli?!

**P. T. takysocialistům:**

*Všechny krávy před  
volbami slibujou, že  
budou hodně dojit!*

Prvotřídní vojenské uniformy na naše  
mladé voliče šije

**Sociální demokracie.**

Hummelhans, gener. zastoupení pro ČSR.

Oprava dle § 19. tisk. zákona.

Není pravda, že demokracie jest trojí, a to pěší,  
jízdni a slzobombotvorná, ale jest pravda, že jest  
čtverá, a to: pěší, jízdni, slzobombotvorná a  
tajná.

Za čtyři demokracie dejme tomu:  
čuraj kánar.

Ti, co se honí, že dostali za svou práci  
JEDNIČKU, zasloužili by PĚTADVACET

- Plnicí pero si nekupuj, je to šmejd
- Proč?
- Já sem měl už dvě plnicí pera a  
jedno mi ukradli a druhý sem ztratil.



**v SSSR je nucená práce,  
u nás nucená nezaměstnanost!**



— *Taž už nebřeč, že umřela. Dyť já se znova vožením.*

Na ozubené dráze v Tatrách. Bázlivý pán povídá Frantovi:

„Bože, bože, kdybychom tak spadli dolů!“

„Ale, dyť je tady přece lano!“

„No jo, ale co, kdyby se to lano přetrhlo?“

„Tak je tady ještě rezervní lano!“

„Reservní lano! Ale co, kdyby se i to rezervní lano přetrhlo?“

„No, tak tady je ještě automatická brzda!“

„No jo, ale přece je možno, že by i ta automatická brzda mohla selhat!“

„Tak jsou tady ještě ozubená kolečka!“

„Jo, jo, ozubená kolečka, ale je tak jisté, že ta kolečka do sebe zapadnou, a co potom?“

„No tak, teď už toho mám dost! Můžete mi políbit prdel!“

**POSLAL JSI UŽ  
ADRESU OSADY**

— *A just! Dyž vsichni vo mně říkaj, že sem blbec, tak tu jedničku budu volit.*



marco polo:

**vojákův dopis milé**

V mých spáncích biji těžké horké vlny,  
hled milá, odjíždím — co dáš mi na cestu?  
Tvé prsy kolébám a vůně tvé jsem piný,  
vzpomeň mých polibků posledních protestů.

Mé psaní bouřlivé, co mlčky vážíš v ruce,  
přes všechnu odvahu tě překvapilo asi,  
vzpomínám na tvůj křehký obličej s barvami  
kontrarevoiuce,  
na bílou tvář s černými vlasy.

Vzpomínám na slzy, kterými pohrdáme,  
na naši lásku k průchodům o nichž se nikdo nedoví,  
musíš mi pomoci má drahá i když tě má láska  
zklame,  
súčtovat se všemi okovy, se všemi okovy.

**VŠE PRO FOTOAMATÉRY**  
v bezkonkurenčních cenách  
**FOTOZÁVODY B. HECL,**  
Nusle-Údolí, Jaromírova 1. Hotel Union.

— Tak Venca včera vypustil ducha.

— Cože? Chudák...

— Jakej chudák? Dobytek!

— Hergot, ta Bělá musí bejt utahaná.

— Prečo, Kubáte?

— No, dyž je furt pod Bezdězem. Kočkodan.

Lež se světem čundrá  
bez zákazu stále,  
za pravdu dnes lidé  
sedí v křiminále.

„Jak to, Kačírku, vy už jste zase  
v trestnici? Myslíl jsem, že vas první  
trest polepší!“

„Pane řediteli, já se chci stát ještě  
lepší!“

Kam jen okem hlédneš,  
všude četník bdí  
o svobodě zdá se  
lidem, kteří spí.

**NA TRAMPING TRVALOU**

Rozšířil jsme obchod,  
zavedli nové stroje,  
zdokonalili výkon

a slevili jsme  
TRVALOU ONDULAC NA Kč 25.—  
Hollřny „TEMPO“, Žižkov, Husova tř. 3.  
Přílůčka: Malá Strana, Nerudova ul. 1.  
Než vejdete, pozor na firmu!

tom:

# VELKÝ TRAMP JACK LONDON

## A — — — politika

I.

To slovo „politika“, před kterým se leckterý trampík zažehnával a hrůzou mu vstávaly chlupy, tancuje teď před námi v plné parádě a v tolika barvách, kolik politických stran si náhle úlisně na nás po trvající nepříteli vzpomnělo. A ty každý, kdo chceš uhájit chléb a volnost, kruč se jak chceš, nemůžeš být bezradný, také ty — už z veliké řady dobrých dělnických kluků — musíš vědět, kde máš stát. A abys měl jistotu, poradí ti v tom slavný táta a kamarád všech trempů — Jack London. A aby každý z vás jste rozuměli, porovnávejte:

Také vám dalo mnoho práce a bezradného přemýšlení, než jste přestali „skákat na špek“ šikovně mezi nás hozenému heslu: „Do politiky hej rup!“ A není náhodou, že to heslo bylo odrovnáno úměrně s tím, jak čím dál, tím větší počet z nás začal na své kůži cítit, že je jakási — — — krise, značící nezaměstnanost, hlad a zoufalou švorcovinu vůbec.

Tak nějak to také prožil London... „Zrodil jsem se z dělnické třídy“, praví; nestaral se však o její zájmy, poněvadž měl dvě silné tlapy a byl přesvědčen, že ty mu stačí k tomu, aby mohl vždy spokojeně „milovat život na volném vzduchu, zakoušet dobrodružství jako muž, zápasit jako muž a dělati jako dospělý (třeba za chlapecký plat) v neporušeném zdraví, bez nehod a se svaly vždy tuhými“. Zkrátka, milý Jack, věřil tomu, co hlásají dnešní falešní proroci — socialističtí vůdčové — že, bude-li dobrým, příčinnivým dělníkem, nemusí se bát o budoucnost. A trvalo to hezky dlouho, než prokoukl; vždyť

„Jsem byl zřáv a silný, netrápen bolestí ani slabostí; žádný zaměstnavatel mě neodmítl, že se mu nehodím, vždycky jsem dovedl dělati, ať nakládáti uhlí, či dělati plavšika“.

Z této falešné sebedůvěry vycházela také jeho úcta k zaměstnavateln. Právil o sobě, že v té době byl „neivěrnějším námezdným otrokem, jakého kdy kapitalista vykořisťoval, a tyto jeho zásady šly tak daleko, že kdyby s ním život nezatočil jinak a důkladněji, byl by se býval stal i stávkokazem a „byli by mě někteří bojovnější dělníci rozbili klackem hlavu“.

Nebyl však sám; takových sebevědomých mudrců šikovně kapitalisty vyssávaných a jejich spřežení „vychovávaných“ bylo více: a také postupujícím rozkladem kapitalistického hospodářství bylo nutno práci nabízet, jako hojně se rodící, čím dále tím lacinější zboží. — A tak se stal tulakem, trempem, toulajícím se ze Západu na americký Východ k centrům práce, kde bylo možno hlouběji, tváří v tvář podívat se na zuby životu. A v zrcadle, jaké se mu tam objevilo, viděl nápadně jasně, v jiných ale barvách skutečný život svůj i jeho kamarádů z třídy, do níž patřil.

Co viděl, nad tím užasl. Dostal „štulec“, že se začal probírat ze svých mlh. Viděl, že takových lidí, jako je on, jsou desítky a statisíce.

„Všichni byli za babku, a sháněli práci, jak jen mohli.“

A všichni měli silné tlapy jako on, ba silnější a schopnější k nejtěžší práci, všichni pyšně začínali s barevnými vyhlídkami, se svou chutí do života; mnozí jej předčili ve svých schopnostech, a hle, teď se zde s nimi shledal, s námořníky, vojáky, s dělníky, jak všichni

„zkroušení, zkroucení a vyždímání k nepoznání dřinou, robotou a nehodami jsou vyhozeni zaměstnavateli jak staré herky“.

Nejdříve se s nimi „do krve“ sobecky rval o výdělky, na něž oni také vášnivě čekali, nejdříve kašlal na tyto své třídní kamarády a staral se jen o sebe a bil je, aby nebyl bit sám. Pak se ale stávalo, že také on nedostal nic a byl nucen s těmi, kteří stejně pochodili, mrznouti

v sadech a hladověti pod mosty a ve velkoměstských kanalisacích. Poslouchal jejich hovory, hovory hladovějících členů vykořisťované třídy, — toulajících se za prací od Tichého oceánu k Atlantickému — trampů, jejich vznikající jméno dostávalo tedy třídní podklad, daný zmítající se bídou. A když také on, místo aby dostal práci a chléb, byl na svých toulkách za touto prací chycen a po prvé zavřen na 30 dní, protože

„neměl stálého pobytu a žádný viditelný příjem“, začal přemýšlet a začal se obracet: zjistil, že ten zaměstnavatel, který mu říkal, že z něho „dělá“ elektro-technika, ve skutečnosti z něho „dělá“ 50 dolarů měsíčně, a že mu při tom nakládal práci, „div jej touto prací nezabil“. Zjistil, že ani jednou v životě nedostal tolik, zač jeho práce skutečně stála. A při tom díval jsem se na dceru majitele továrny, jak se veze, a věděl jsem, že také mé svaly pohánějí její vůz na gumových obrúčích. Díval jsem se na syna továrníka a věděl jsem, že také mé svaly mu umožňují, platiti za víno a dobré kamarádství, jemuž se těší“.

To vše mu dalo řádnou ránu a obrátil ho na ruby. Jako 18letého dělnického kluka srazil jej kapitalismus do sklepa společnosti, do bídy, o níž se už tehdy říkalo, že o ní „mluviti není ani hezké“ (a která dnes v Americe zrači se v 7 milionech a na celém světě v 35 milionech nezaměstnaných).

Prokázalo mu to jednu dobrou službu: „pořádně ze mě vytloukli to zažrané sobectví, a něco... do mne vtoukli“. Pochopil totiž, že tak, jak on, tak i ostatní dělníci stojí na kraji „sociální propasti“, do níž dokonale vyždímání jeden za druhým padají: že chce-li volně vychutnat život, který se mu zdal na počátku jeho životního trampu tak snadný, že nestačí jen pracovat, že musí nejdříve svými silnými dělnickými tlapami, bez sobectví, společně s druhými kamarády odstrčit ty, kteří tyjice ze jejich práce až do jejich úpadku, chtěli — aniž by sami dělali — také za ně pít život volně plnými doušky.

Zjistil, že nestačí být jen trempem, nýbrž také s ostatními bojovníkem za osvobození dosud spoutané volnosti; a když potřeboval odpověď na spoustu otázek, jež se před ním mňaly, začal záživě shánět vědomosti:

„Vrátil jsem se do Kalifornie a rozevřel knihy. Našel jsem... v nich... prostě sociologické představy, k nimž jsem došel již sám. Shledal jsem, že jsem socialista.“

Což znamená: trampa Jacka Londona začly zajímat osudy dělnické třídy, třídy, do níž patřil, a také cesty, jakými se má ubírat, aby uhájil její a tedy i svoje zájmy. Začla jej tedy zajímat... politika, ale ovšem politika jeho třídy, a tedy... politika třídní.

A v tomto svém probuzeném zájmu, vlivem dalších životních zkušeností, došel k překvapujícím závěrům.

(Pokrač. příště.)

**Pořád voláme do trampských niv  
o vtipy.**

**Stále nic.**

**Až takhle nám přinesla pošta jeden  
vtip, poslaný doporučeně:**

**Ústava republiky Československé  
nám zaručuje svobodu tisku i  
slova.**

**Výborné játrové paštiky**

konzervy a suchý salám

**u Jaroslava Rituha, Žizkov, Borivojova 34**

**Povzdech psa: Já nosím náhubek, moje blechy nikoliv a to je potom rovnoprávnost v tomto státě!**

## BRNO!

Všichni 30. září o půl 8. hodině večerní k Šubrtům ve Vranovské ul. Referát Ferriho z Friendlove: „Trampská delegace v SSSR.“

## PRAHA!

Osada „Údolí Děsu“ pořádá ve středu 23. září v Nár. domě na Smíchově Rekrutský večer. Přijďte, pobavíte se!

Osada „Albatros“ pořádá rekrutskou zábavu taktéž 23. září „U Němečků“, Praha II., Vyšehradská třída. — Vstupné žádné.

burýšek:

### trampové budou volit!

Dělej co dělej — dušuj se třeba, že jsi nepolitický, volit budeš, a dokonce politicky. Jó, vono se řekne volit, ate koho? Voni sou dueska všechny poctivý, všechny bojují za ubohý, utiskovaný trampy, a tak si katečně nevyberěš. Soc-demact, kteří třináct let svorně pracují (konstruktivně) spolu s naroammi socialisty pro blaho lidstva, se do sebe najednou před volbama pustě naváže, jakoby ani mimo jiné nehlasovali co by 70 paží poslanceckých s měštaky pro Kubata, pro zakaz trampingu, proti neopovědným živlům boševickým, kteří cht'li tak velkého pana suspendovat. Najednou si začnou nadávat stávkokazu a špinu, kterou spotečně patlali, tu břěčku, v které si společně omyli ruce (aby je měli před volbami čisté), začnou na sebe šplouchat, jakoby se předháněli, „kdo víc“. — Podívejte se jenom, jak Praha za jech panovani vzrostla, měli byste ji vidět před dvaceti lety, jak vypadala, pak byste mohli ocenit práci (konstruktivní) a výsledky (positivní). Komunisté vás ovšem povedou na Malvazinky a do vagonových kolonií, nebo na Kačerov, škodolibě se budou pochechtávat, jakoby jenom tohle byla práce našich socialistických stran. Jděte se ale podívat na viltu soudruha Bechyně (soc. dem.), na činžák Soukupa nebo na psi boudu br. Beneše, tady uviante práci pro chudý lid. Co pak si myslíte, že se narodili jako boháči? Kde pak, to jsou výsledky neúnavně, třináct let trvajici práce na pždě parlamentní. No jó, ja taďy kecam o socialistech, jakoby ani nebylo „Fronty hladu proti hradu“. Jakoby Jirka byl vosk. — Dovedete si přeastavit umravnovatele a vydavatele pornografického „Šejdrem“ v jedné osobě? Korupčnika a neohroženého bojovníka proti korupci? — Vyrveje prase od společného koryta a jistě bude zuřivě chrochtat a blednout zavisit, že už nemůže žrat, jako jeho sourozenci.

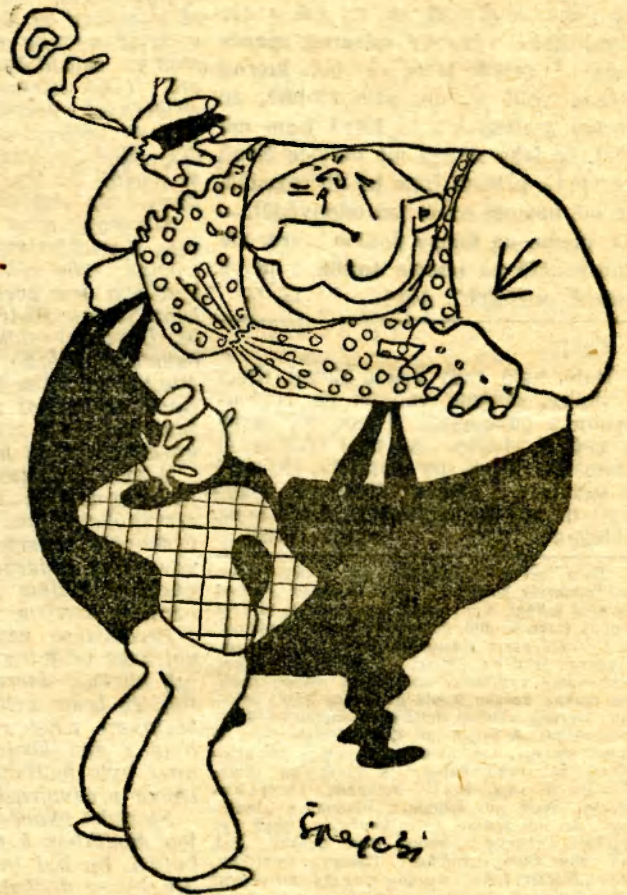
Trampové budou volit, ate i vzpominat a soudit. Nikdo nám nemusí říkat, abychom volili ty nebo ony, bylo by to zbytečné, protože my víme, kao se za nás jedně po-

stavil. My víme, kdo podával navrh na suspendovani Kubata, na odvolani zakazu. My víme, že všichni, kteří nam nyní budou slibovat hory doly, hlasovali proti a po volbách budou h'asovat pro „povinnou tělesnou výchovu“. My konečně víme i kdo 6. září demonstroval a byl bit za volnost trampingu.

Trampové 27. září prakticky uplatni své heslo: „Do paďourů — hej rup!“

O co se jedná, khuci?

O to, aby v Prvním Trampském Almanachu byly fotky skutečných trampů, a to dobré fotky. Ovšem, nebudou tam, jestliže je okamžitě nezačnete posílat. — Honem! Dobré, jasné, tvrdé fotky na lesklém papíře!



— Tatínku, umíš se podepsat se zavřenýma očima?

— Umím.

— Tak je zavři a podepiš mě vysvědčení.

# drby z osad a čundrů

## „Trampove Brňáci!“

Velká většina vás trampuje v údolí Svratky, kde jsou povětšinou chudé vesničky. O jedno vás prosím: nechoďte po vesnicích nafoukaně, všimněte si lidí — mluvte s nimi o všem možném. — Nyní jest třeba před volbami, informujte je o politických stranách, o politickém životě atd. Máte vy všichni jistě mnohem větší přehled v politice, než nějaký maloročník z našich vesnic, který po práci nemá ani čas si přečíst noviny. — Napíši vám, co se mně stalo v létě při rozpravě s jedním maloročníkem v jedné vesnici u Tišnova! (Bude se to pěkně hodit do dnešních dnů politického boje.) — Rolník si stěžoval na daně, a hlavně na to, jak svoje zemědělské výrobky mizerně zpeněžuje! I zeptal jsem se ho, kterou stranu volil — no, samozřejmě, že stranu „zelených“. — Když jsem mu řekl, že jeho strana má nejvíce členů ve vládě, přivedl jsem ho do rozpaků, že mě nemohl na to ani odpovědět. — Ke všemu na konec dodám staré, ale dobré „Má za oknem šnitík a je ve straně zelených“. Ahoj G. G.

Ahoj!

Haló, haló, tady osada Havai, Kluci a holky, děláme večírek na rozloučenou s odvedenci. Tanec při jazzu a zpěvní vložky. Ať není trampa či trampky, která by nepřišla 19. září v sobotu v 8 hod. do Hostonic u Bíliny na sál k Jedličkům. Ahoj a na shledanou. osada Havai.

Byla jest se v Újezdě u sv. Kříže u Radnic odehrála slezina — totiž, pardon! Padouři měli schůzi. Vy všichni, kluci! Dejte si přes hubu! Pane vrchní geometře, šerife „Indiánů“ a vy celá parto tlamounů, slyšte! Když kam. Tunney, šerif os. „Grizly“ vylezl na podium, byl vámi vypískán, aniž mohl vůbec začít, na rozkaz vašeho šerifa geometra Václ. Jelínka, kterého všichni musíte za sklenici chlastu poslouchat. A šerife „of España“! Doufám, že když slezinu, tak t r a m p s k o u a ne maškarní bál nebo kabaret s fousatými vtipy. Uznals to sám, že jó, holoubku. Ferry Kopecký, šerif „of España“, ujednal s „Indiány“, že jim zaplatí 4 tupláky piva, když vypískají Tunneye a budou jemu tleskat. Tak se také stalo. „Indiáni“ Tunneye vypískali, ale „Hučíci feka“ neměla odvahy pozorovat jeho „ohnivé španělské“ balety a poslouchat jeho otfepané vtipy, sehnané z gramofonů a proto vypískala jeho 2 čísla. Jak sám se dů-

ležitý „Indián“ vyslovil: „Tramp je náš, ale já to prosadím, že se tady trampské písně zpívat nebudou!“ — Tak, prosím, mluvte kamarádi na slezině. A vrchní původce této sleziny se vůbec nedostavil! Hejmane! Styďte se! Když svoláš slezinu a nedostavíš se, znamená to, že si děláš z kluků „šoufky“! Byla vidět soudržnost trampská až do konce — když mluvily i klacky v rukou „kamarádů“. Zkrátka! — Prohráli jsme to a to bolí! O zábavě! Pro velký řev a hluk to dopadlo pláčtivě! Harmonika s houslemi hrála bezvadně! Parta „of España“, dobře sehraaná, hrála za pivečko padouřím „do ouška“, takže pro kamarády mnoho nezbylo. Tak tedy dopadla slezina ve zkratkách. A ještě něco, kamarádi zlatí! Osada „Zrácená kotva“ byla na cestě domů zákeřně napadená klacky z „Indiánů“ (byli to Jaroslav Houška vulgo „Brajda“ a Jiří Žik vulgo „Stoura“ oba z Doubravky), jejichž jednání zde pranýřujeme! Styďte se! Za osadu „Ztracenou kotvu“ a „Hučíci feka“

Espagnol.

## Ze sleziny v Oparně u Lovosic.

S nastávající tmou plížila se krajinou podezřelá individua směrem k Oparnu. Ze všech směrů tahli hnušní trampove na slezinu, zanechávající v kraji vysoko plapolající vypalené statky, znásilněné babičky, kojence atd. (Dle azelových časopisů, posířbřených nočníků a expresů.) Ač v kraji panoval silný dést a projížďely silné četnické hlídky, vše hledělo se dostat do Oparna, tak jako zlatokopové do zlatonosné Aljašky.

Starobylý hrad se otfasal již zpěvem z vychlantaných hrdel zpustlých trampu, stále přibývalo nové a nové množství trampů, příšlých z dalekého Severu. Podezřelá individua jako br. Ukecanej stále opěvovala libými baladami našeho patrona p. Kubata. Mladež se zatím bavila rejem a většinou nevinými žertíky kanadským. Staří mazáci u svých piv vážně pokyvovali šedivými hlavami.

V tom nahlé jasný zpěv — a s vlačicím praporem vchází šik mladých červenoučích junáků, českých trampu, vedených známým budoucím vychovatelem mládeže pro předvojenskou výchovu Malým Johnym, jinak stále ozrálým šerifem z Yukonu.

Předvedena vzorna ukázka předvojenské výchovy trampů (beztoho již tak blízka), která, bohužel, skončila tím, že bratr velitel byl uchopen nesčetnými páry rukou a nedůstojně bylo s ním hoblováno po sdle. Takové bylo nadšení pro chystanou výchovu předvojenskou.

Slezinka ukončena byla k ranu vřelou modlitbou k našemu patronu Kubátovi, by byl ještě dlouho a dlouho živ, by se dočkal, jak v neděli budou chodit trampíři s dřevěnou flintičkou na cvičák.

## Kubátovci na pochodu.

Nová kubátovina objevila se teď na obzoru. Je viděti, že podzim se blíží a páni se pomalu vrací z dovolených. Proto učinili nový útok na naše kapsy. Holt, trampování se podle pánů může zničit již jen penězi. Tak nyní odstrčili nám autobusy až za Prahu. Chtějí-li nás nahnat dráze, jsou milánkové velice vedle, přes to, že nyní budeme musít platit elektriku k autobusům a zpět. Tedy zas nové vydání nejméně Kč 2.40. Kamarádi, v poslední době nové útoky na nás. Myslím, že není jednoho kamaráda, který by tím nebyl namíchán. A nezbývá nám nic jiného zase, než bojovat proti tomu všemu, co nás mermomocí chce o naše volné chvíle v sobotu a v neděli okrást. Proto kamarádi, budíž vám to pobídkou k zvýšené práci v TOV., získávejte nové osady, požádejte potlachy ve prospěch tiskového fondu, na které si můžete pozvat delegaci trampů do SSSR, která se právě navrátila. Ahoj! Brandy.

## FOTOPOTŘEBY

Jiří Frankenberger

VINOHRADY, Vilémovská 6.

Onen kamarád, který 2. července 1931 nastoupil ještě se dvěma správnými kluky a někde u Spíš. Nově vsi vystoupil, chce-li rady o Podkarp. Rusi, o které tehdy řádal, necht' mně nechá adresu v redakci „Trampa“. Ztratila se nám. Dum-Dum.

Kamarádům z pražského TOV (hostince „U Marvanů“) děkuji za pohoštění a chrápandu Billy Ward, Boženka a Flink ze Severu.

Malému Johnymu z Juconu děkujeme za vejhazov z osady. Nehněváme se však a za kládáme v Terezíně osadu „Tři vyvržených“. Ahoj! Za osadu Jim, šerif.

## redakční

Švelk: To je pro sensora. — Colt z Red Wings: Pošli něco lepšího. — Redskin: Promiň, tohle se nehodí. Pošli něco civilnějšího. — Gül: Navštiv nás ohledně svého článku. Některý názor není ujasněn. — Jappy: Článek o koloniální ještě nepiš. Obrázky se líbily, pošli další. Také nějakou prósu z tvého čundru.

# OBUV

pro veškerý sport, jako **kanadky, tyžáky, bruslařské, do boxu, tretry, kopačky a moderní obuv**  
**la jakosti** Josef Tomáš, Praha II., Vyšehradská  
Vám dodá třída č. 4.

Při odvolání na tento insert sleva.

# TOMÁŠ

**Přišel pačour z tramské protiklerikální schůze a řekl mu tam promluvíš řádně do duše, začal heslo „Pryč od Říma“ provádět do důsledka a vyhazoval na hnojiště obrázky svatých. V ráži uviděl obraz sv. Jiřího na koni. „Ty počkej. Ty přijdeš až naposledy, jsi na koni, tak je dohoniš.“**

Jan noha:

## rinaldino

světská písnička o lásce

rinaldino měl milenu  
ta ho nemilovala  
(hlala mu jak každá žena  
čtyři roky bezmála)

svatá maří magdalena  
byla velká hřšnice  
má milá jí podobná je  
a je v baru číšníce

láska je tah strategický  
slunko si s ní pohrává  
a ta moje milá v baru  
svoje tělo prodává

pro čas lásky nemá jména  
krásu chová ve smutku  
čas je taky jenom žena  
nemocná ze zármutku

tu noc kdy já milou našel  
měsíc svítil třískal jazz  
a já poznal že jsem nežil  
co je včera — není dnes

rinaldino milou zabil  
měsíc svítil — třískal jazz  
a já pádu, zabiju ji  
dneska večer — ještě dnes

pro hřích maří magdaleny  
obtěžím svědomí své  
každý jako rinaldino  
lásku v sobě zabiše

## Kamarádi!

Navštivte plně restauraci u „Labutě“, Praha III., Újezd 32. Dobré pivo, levné a dobré obědy a tramská společnost.

### Hošard!

Je to dost, že ses již vozval, ty kluku učundraná. Již jsem si chtěl koupit policejního psa. Do pačourů zde řezem dost. Však škoda, žádný z osady zde nezůstane. Pyšvejc se postěhuje do Prahy, já z Benjaminem očundráme. Pošli nám adresu, bysme tě mohli jít vyžrat. Do pačourů hej rup a hřimavé „Soust“ dve ti Mirko Spustilík.

### Ahoj, Hronev!

Tímto na „vědomost“ dáváme, že svůj život započala nová vosada, která zve všechny kanadany a kluky dobrých srdcí vůbec, na svoje křtiny spojené s potlachem, které se koná v osadním pavilóně u Adolf Křivů, pošta Hronev, v sobotu 29. srpna 1932. Za vesadu Key-Wey

Dlouhý Adámek, vicepresident trustu.

## Šerifu DL. Tomovi a jeho osadě!

Tome, dnes, několik dní po našem „rozvodu“ vzpomínám na ty krásné chvíle, kdy jsme spolu chodili hledat místa, kde bychom si postavili naši chajdu a kde bychom po celotýdenní dřině zapomněli na faleš a nedávist města. Hledali jsme a našli jsme ten pěkný fiok u Vidláku. Vzpomínám na ten den, kdy jsi mi oznamoval „smutnou novinu“, že jsme dostali povolení ke stavbě, na to, jak jsme slavnostně dávali základní kámen, jak jsme stavěli a konečně, jak jsme otevřeli. Chajda stojí, a ty, Tome, jsi začal panovat. Začal jsi vydávat nařízení, že nejděle do půl 11 nesmí být nikdo v krčmě. Tome, utekli jsme z města, abychom nemuseli poslouchat ty rozkazy našich drahých, utekli jsme ze spolku, abychom se nemuseli řídit jejich stanovami, a ty nám začneš vydávat takové „zákony“, které jsou v jiné osadě nemožné. Nebo, Tome, podvějme se na stranu druhou, jseš tramp, nemáš chajdu, nemáš ani kamarádů jsi jakýsi samotář, ale chceš užít lesa a slunce jako jiní. Vyjdeš si v sobotu večer po práci do lesa, jdeš a na cestě překvapí tě déšť, víš, že nedaleko je chatr osady „Hawaii“, jdeš tam a ptáš se kamarádů, nenechali-li by tě tam vyspat, poněvadž do jeskyně, kde jsi chtěl přespat, prší, všichni souhlasí, jen Šerif, který je tam velkým pánem, ti nedovolí, abys se ukryl před deštěm a větrem. A proto ty sám odcházíš, a hledáš si v lese fiok, kde bys přespal. Najdeš, lehneš, usneš, ale ne na dlouho, bouře a proměňný šat tě probouzí, je 11 hodin, je ti zima, do rána nespíš, oheň nemůžeš rozdělat, vše je mokré. Co by si adělal ty, Tome, být na tom tak jako Standa, kterého si takto vyžíval tenkrát té noci. Věř, Tome, nechci se zde nějak vytahovat, ale být tam já, tak by Standa spal, kdybych měl sám spát venku. Jiným říkáš „krysy“, ale sám si také. Jistě je lépe, že jsme se rozešli tak brzo, nikdy vám nebudu dělat žádné výčitky, poněvadž vy to poznáte sami a věřte, že dost brzo. Všichni kamarádi z osady „Hawaii“ zůstaneme až do smrti dobrými kamarády a snad přijdou zase časy, že bude naše bývalá osada zase takovou, jakou začínala být kdysi, ale už není. Se Samem a Dacemem půjdeme jiným směrem. Srdečný Ahoj tobě Tome, Bužire, Bille, Texane, Danny, Jirkové, Evžene, Kudle, Čidle a Vratiku pře vám všem dosud věrný

Gau. a.

## Trvalá ondulace

celé hlavy

Kč 25.—

na prvotřídních aparátech provádí  
Emil Rektor, Praha III., Neudova 37

### Jimmy z Red Baunu!

Vystupujeme z osady, abychom udělali místo tobě. Pak také z důvodů, abys nemusel za nás vše financovat. (Ač jsme tě o to nežádali.) Budeš jistě v 7. nebi Mohamedově, až co by šerif „Smutné postavy“ si přip-vníš tu vyzouzenou hvězdičku. Pro „šerifa“ jsi dělanej. Nebyls šerifem a přece když přišla do osady ženská, tak ses s ní válel po dece. Když jsem ti řekl, bys taky dones něco na táborák, tož jsi mě skutečně „tram-ku“ vodbyl: Já se ti na to vy... u. To je to jediné, co máš trochu od trampů odkoukaný. Ty šlágry vrať po dobrém. Jsem zvědav, zda si ten „přátelský zápas se Žouym vybojuješ. Asi budeš dělat zajíce. Vůbec, ty ses k trampům dostal jen omylem. Zženštíli seš od podešví k vlasům. Patříš vlastně do kavárny za sklo a ně do lesa. Nemyslíš, že by tvé zženštilosti „podlehá“ náká trampka, a k tomu ještě po tvé prvé puse. Asi můžeš psát knihy o tvých „bohatých zkušenostech“ a druhým pohlavím, jako Bob z Hurikánu vo temné Asii, Clowče, staš se trampem, nebo vodlať, než tě sami vyžvou. Kluci trampě, kteří táboří v roklí u Bytšky, buďte toho srdce a páněta Džimimu do vosady Red Baun „Trampa“ Van. Džin by seděl „Naše Vosady“ „Trampa“ nekupuje, le přej te abytrný. Ahoj! Zony a Stevard co by Zatoulan.

## Mercedes v Žirovnici, vy trampkové!

Ríkala jste mi v neděli, že tramping je fajn věc, že byste též ráda byla trampkou. Snad ne? Vždyť o tom víte, že byli u našich hochů četníci a vyšetřovali je prate, že si vzali po lese ležící kletsi na uvaření omůdny? A vůbec, trampovat je zakázáno a vy, členka té skupiny, ze které ten zákaz, co by trampka? Jak byste se mohla odloučit od vašich krásných moderních šatů a vaší toaletní kabelky? Vzpomínám si nyní, že jste říkala, že se vám líbí náš časopis „Tramp“. Jsem zvědav, zda jej budete odebírat jak jsem vám řekl a lituji velice, že jsem sebou neměl bloky „Trampa“, byl bych vaší sympatií k němu svedl tím, že bych vás vypnul aspoň o bura. Ostatně, máte-li chuť trampovat, scukněte se s vašimi kamarádkami a dejte vaše pačourštině, která u vás v Žirovnici jen květe. Scukněte se proletářskejma děvčatama v místě, nebojte se jich skrz to, že mají na rukou mozoly, vždyť tyto mozoly živi stát. Slyšte, shodte se sebe vaše hedvábné šaty, naráhnete na sebe svetr a vobyčejnou sukni a na nohy sandály, a přidejte svůj hlas k našemu, ať to naše „do pačourů hej rup“ zatřese tím šmejdem, který le i vám nelíbí.

Gari-samotář.

## Kamarádi z osady „Smaale Riweer“ na Kačáku (Podkozi) u Unheště!

Jelikož jsme na našem čundru kolem CSR, se docourali přes Severní Čechy do Brna a ačkoliv jsme vám od 28. VI. až do 4. VIII. 1931 poslali tři dopisy, přesto jste se nám neozvali, tak že jsme nuceni pomoci si touto cestou. Doufám, Rudlo a Karle, že své líný ruce rozhejbáte a že nám nechte o sobě a o kamarádech něco vědět. Se zuřivým Ahoj Bedar z osady „Smaale Riweer“ na Kačáku.

### Kamarádům z „Uraganu“!

Kluci! Tři roky jsme se čundrali po lesích, tři roky jsme se dělali o kousek toho místa v hangáru, abychom čtvrtý rok spustili kotvy v „Zářivém údolí“. Opuštíme náš stary lágr v Cikánské roklí a stavíme chalupu. Přáť bych si, kamarádi, abyste nikdy nezabředli do onoho balma pačourské nečinnosti, ve kterém dnes tone tolik osad, jakmile se zmoou na ten kousek dřevěné střechy. Uvědomte si vždy jasně, čím tramping vlastně má být, nezapomeňte nikdy, že jest to nejen útek od „Města světla“ a všech jeho „moderních vy-možností“, ale útek od prohlubných životních forem dnešního světa vůbec, nezapomeňte také, že tato města světla nejsou jenom u nás, ale i všude jinde na celém světě a že ti, kteří z nich utkají jako my, jsou také naši kamarádi — naši bratři. Uvědomte si však také, že nestačí jenom utíkat, ale že jest nutno společně s nimi bojovat za nový, lepší život. A k tomuto boji vám přeje more úspě-chů váš

## ivo hadrů: podzim

zlatý klid podzimu  
dýchl nám v líc  
náruč plnou darů —  
rozdává, rozdává:  
bohatým bohatství, zábavu,  
chudým bídy víc.

kouzelná světla velkoměsta!  
i tudy vede naše cesta;  
bídy i nás je tu nejvíce,  
v mlhách stříbrných,  
v ulicích kamenných  
poslední trháme střevice.

zřetelným hřmotem města,  
tichem širých polí,  
tkají nekonečnou nit práce  
neuhavné ruce  
— a síli.

# MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučné tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

**KAMARÁDI, DOPORUČUJEME**  
Ia **KANADA DULBOX**, masivní; nakoupíte levně u fy. Horní-obuv, Praha VII., Bubenská 6, u Hlávkova mostu. Elektrická trať 6, 8, 12, 18.

**LIDOVÝ AUTOCAR** zadává levně autodoprava Janoušek, Smíchov, Pačákova 37. Telefon 44-770.

**CHATY** — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

## Nekuřákem

zaručeně ve 3 dnech. Informace bezplatně. R. Steinbach, Karlovy Vary 192 b. Pošt. schránka 158.

**MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!**

**RESTAURANT VAIGL, SMÍCHOV**, získal své popularity! Každý pondělí a čtvrtek předválečná zábava!

**KAMARADI, NAVŠTIVTE MĚ!** Prodvám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky Ia slágy 9.90 Kč. Pihert, Praha II., Spálená 15.

**CHROMAT. HARMONIKY**, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce H r n e č e k, Dejvice, Na Hutích č. 3.

**STŘEDISKO TRAMPŮ** — Bartůnek, Měchenice.

## Osadní pošta.

Všechny,

kteří by věděli o pobytu Václava Grně, učitele, prosíme, by nám to ihned laskavě sdělili. Týž odešel s tábora v Lukově asi 29. července se dvěma trampy, prý na Slovensko, a dosud se nevrátil, aniž by dal něco o sobě vědět. Jeho přítomnost jest velmi nutná. Za každou zprávu budem povděční.

Ferdinand Grňa, knihař, v Holešově, Morava.

Kdo prodáte nebo pronajmete boudu, sdělte do adm. t. I. pod značkou „Cena“.

Klukům ze Samoty.

Stejným díkem zuřivý Ahoj za vše a huronský Ahoj. Sir a Bimbo z Rakovníka.

Ahoj, House.

Až pojeděš z podkarpandy, stav se sích v Danilově. Je to u Chusti při trati. (Stanice Sekernice.) Tam najdeš Putzeho v české škole. Na řádný chlást (ale ne pramenitou), už teď se těší

Putze z Višňovky.

Kluci, zdravím vás mohutně z Hamburku z klubu mezinárodních námořníků. Ahoj

Indan.

Osada „Gold River“ Strakonice.

Bludási a Cinto co je s vámi? Pište do „Trampa“. Též pozdrav na Fredu, at mi piše. Ahoj zaslá všem Billy Zrzek.

Nepolitický trampům „Stará zášť“

Erkolomně vděčíme za vobrovskou účast na potlachu. potřemo novému šerifu Dlouhému Billymu. V kotli se fajn vyváží.

Osada Key Wey.

Čtvero trampů dobrých i jedna trampka rodu ženského sešli se náhodou na úpatí Atlasu. A všichni prodchnuti touhou dostati se přes Velký Atlas a Saharu dále do nitra Afriky. Sešli se zde pouhou náhodou. Ta Češka utekla z domova. Máma jí stloukla, že byla přes sobotu a nedělí s trampem v chatě! Dobrý tramp Čouda ale vodjel do Francie, napsal holce, poslal prachy. Holka nebyla tak hloupá jako máma, sedla na expres a jela za Čoudou! A tak to začlo. Na černo se dostali do Marseille, odtud do Alžiru a pěšky do Maroka! Máma doma bečí, holka má radost, že vidí svět a je to —! Čouda musel utéct z naší drahé republiky, protože se vo něj začla ňak moc zajímat slavná policie a asi třicet četnických stanic. Čouda: Starej tulák, provazolezec a kouzelník. A tak se stalo, že když pání vod policie včetně

4 fízlu přišli si pro Čoudu, jednoho krásného due našly hnízdečko prázdný a Čouda byl v trapu. Hledali ho všade, až najednou přišel listek z Paříže: Srdečný pozdrav! Čouda! Než dostala Pařížská policie informace, jakýho má vzácného hosta, byl Čouda i se svojí starou v Africe, kde sou na něj všichni hloupí. Potom je tu Krab. Má nohy do O, nosí brýle a fajku, která smrdí, ježíšmarjá, ta smrdí. Fláká se po Maroku a nechce domů, že by musel na vojnu! Chytá hroznyše a chameleony. Chodí jako kachna a furt říká: „Jeje, lidičky, já sem chytrel! Po něm přide Pepík. Ten nosí rajtky, vysoký boty, češe si vlasy dozadu, sbírá brucky, kůže z hadů, maže si vlasy vopíchním lejnem, cvičí divoký prasata a líčí pasti na vopice, nebo je to na vopak, já nevim! Utek z Jomova, že měl bejt bit, že sněd nudle, umí skákat po hlavě a pěkně zpívá. Ten čtvrtel je Karel von Teplitz. Chodí elegantně vohák-nutej, čte indiánky, chce do Ameriky dělat cowboje, ale nemá prachy na cestu. Chodí za ním jedna Polacka a von jí do rána povídá vo Indiánech. (Mordije, zabte mě!) Všichni hrajou. Čouda na housle a trumpetu, Karel von Teplitz na bandžo a housle, Krab na kytaru a Pepík no, ten nehraje, ale přece hraje! Mordije, no, von hraje a basta! Tak hrajou všichni. Né? Mají všichni trampo-ské zásady. Jest jim veselo — ale je jim smutně! Závistivě koukají na Čoudu, že von má jako tentononc ne, že holt zkrátka nemusí spát sám a voni že nic! A přec by každý z nich tak rád nějakou tu společníci! Ahoj! Vy tam! Vy české trampky! Neměla by jste některá chuť jít si zatrampovat sem do Afriky? Odpoutat se od vaší shnilé společnosti a jít sem, kde možno docela svobodně žít, tábořit, kde se člověku líbí, lovit bez honebního lístku, spátí beze strachu, že tě bude česť rušit? To zde neplatí. Jdi kam chceš. Dělej, co se ti líbí. Zde příroda volá, dá ti vše. Romantickou potravu. Všechny podmínky pro správného trampa. Zde nepanují neděle a svátky. Zde je neděle stále. Nikdy tě nezavolá přísný pan padour, že tohle máš takhle a podobně. Líbí se zde našim trampům. Ale nemají komu by světlí svoje radosti. A přec tam u nás tolik děvčat, které v srdci touží po volném životě, bez předsudků a pitomých společenských zákonků. Napište nám, holky. Za tři měsíce jdem tam, kam ještě noha žádného bělocha nevkročila! Zde je jediný zákon: Zákon silnějšího. Napište a přijete. Vám, vy české trampové, jenom tolik: Jest vás spousta. Jak dlouho se ještě nečtáte tepati a ponižovati od těch, kteří mají plná břicha a ještě pinější kapsy? Od těch, kteří vám zakazují to, co sami ve skrytu dělají! Nenechte si przniti vaše práva! Nepolemizujte s pacholky, ale rozbite každému, kdo vám brání nadýchati se zdravého vzuchu, pěkně dršku. A budete viděti, že za čas budete mítí svatý pokoj. Kamarádi, každý z vás má doma nějaké staré noviny. Prosimé vás, pošlete nám nějaké. Shora jsem uvedl, že za 3 měsíce jdem do pustin. Snad se ještě někdo najde, buď kamarád, nebo kamarádka, kteří by s námi rádi šli. Budete vítáni. Dobré lidi potřebujeme. Ale krissy, ja je taky tramp z Stříbrného vydání, Jaromír St., kterého jsme z naší osady vyhnali včetně bouli a modřin, takové nepotřebujeme! Jdem do pralesů, kde založíme

osadu. Čouda tam byl. Jest to mezi Araby. S těmi je Čouda za dobré a má od okolních kmenů zaručeno, že mu nebudou ani škoditi, naopak proti jiným brániti. Trampování, o kterém se vám vůbec ani ve snu nemůže zdáti. Zde si uděláme svoje zákony a svoje předpisy. Končím s ohromným Ahoj za osadu Jaroslav Vrba El-Kanserd du Beth, par Sidli Sliman. Maroc. Afrique.

Z Budvajzu.

V posledním čísle „Trampa“ měl jakýsi Jerry Mohykán ňáký moc velký říkání o našem potlachu. Hošánku, hele, osada Jukon měla potlach o celé tři neděle později než ty kecáš. To máš jednu věc, a za druhý, kdyby si byl na našem potlachu, tak si si dneska nestěžoval v „Trampu“, že jste si chtěli držky rozbít, a byl si možná co by první pacient na vaší Bulovce. O příštím potlachu se přijdem poradit k tobě, ty hasturmane. Panbýtro zasílají sp. osady Stropnické:

Jukon — Oregon — Hawai.

Kluci, dyť vy eště budete běhat Budějčákům pro tabák! Jukon.

Pochválem buď Pán Ježíš Kristus, pachoľci! Vy jste nás s tím vašim libsbřitem doběhli. Mysleli sme, že dyž jel Melich do Ruska, že vám pošle vod Stalina rubliky a vy zatím na nás valíte takový šufle s bločkama. Kluci teda nad tím žasli, ale každý uče vytáhl 5 kachlů a tak vám zatím pošlím 20, slovy dvacet deka. Pišem „zatím“, protože a ačkoliv a jakmile seženeme nějaké ten mrzké žold, tak si na vás zas vzpomene. Myslíme, že vás budem každéj měsíc aspoň s 29 Kč vobtěžovat. Je to povinnost každého trampika, abysme svůj vocheblat podpořili finančně i morálně. To platí pro všechny vsady! Zatím vás libáme na čelo a opatruj vás svatá máti! Osada „7 rudochů“. Ahoj!

Šerif „Rudý medvěd“.

Rudošky v Mladé Boleslavi, Tarzane z Old Jukour, Strašidlo, Bouřliváku, Harry, Ferry, Sakale, Hobarde, Pišveji a všichni Bolslaváci, Nymburáci, Hradišťáci, Lomničáci, Zelenzo Brodáci, Semiláci a Turnováci. Že bychom se mohli někde slízt a pěkně si pokecat a připravit si nějaké řícký potlach a la Kolín, Praha, a hezky se omakat a poznat, abychom napřesrok mohli lépe tulačit než letos. Pěkně prosím, brzo se rozhejbej TOV. mladoboleslavský. Gaučo.

Ahoj hošouni ze Strakonice!

Vzpomínám na vás všechny s kterým jsem se už čundral. Ty, Jerry, esli pak si se už polepšil, eště máš na mně ztek, co!? A ty, Záno! vzpomínáš? Kluci pozdravujte doma (u nás!!!). Tobě, Emo, pošlím trampskou pusu. Flákaj jsem se vokoło Prahy (Medník, Kocába, Petrov, Randy atd.) a už se chystám na cestu k vám. Huronský Ahoj

Fredu Bill z „Gold river“.

P. S. A co ty, Bludnej Joe, co dělá osada, co mně nepíšeš do Trampu. Zdravím Pjokopa, Loju a Pepu.

## trampský almanach vyjde!

— že nevíš, jakou má beneš stolicí?

— ?

— plyšovou, von jezdí v první třídě.

— Člověče, já sem našel v parku psi cklap.

— To nic není. Já našel v parku celýho psa.

Kočkodan.



valda z oktábru:

### pohádka orientu

Cesta všech millionově těžkých padourů, kteří přišli do nejkrásnějšího města Afriky, Kaira, vede na jedno místo — k pyramidám. Ohromné tisícileté stavby vábí k sobě zvláštním kouzlem každého — i naše prvá cesta vedla k nim.

Rozdíl je jen v cestování — my kráčíme dost unaveným krokem (trvalo to den než jsme našli nocleh) a okolo nás fíčí se elegantní auta, lichž pasažeři jistě egyptské vedro necítí.

Pod Cheopsovou pyramidou stojí takový hezký hotel. Skromné jméno „Mena House“ je nám velmi nápadno. Se svými zahradami a plovárnou působí ladně pro naše oči, jež už někoiik dnů neviděly nic jiného než jednotvárnou žlut rozežhaveně pouště.

Všecko je krásné v tom hotelu. I ceny. Pokoj pro jednu noc stojí maličkost deseti egypt. liber, na naše prachy přepočteno je to asi 1700 Kč.

Publikum je taky podle toho. Vypasení angličtí a američtí kapitalisté, kteří sedí u stolků a s vážnou tváří cucají whisky, semo tamo nějaký francouzský seigneur a mimo to ještě několik italských mládenců, šaty podle posledního střihu a vyzývavě nastrčený fašistický odznak.

Stoím opřen ve stínu palmy a prohlížím si tuto mezinárodní sebranku. Občas projde okolo mne drobná postava s fezem a s bedničkou, přes rameno visící. Čističi bot. Najdete lich v Kairu tisíce. Po hřmějších třídách Kaira běhají, stále hladoví a stále se pachtíci za práci — za padourem, který zaplatí půl piastru za vyčištění bot nebo tropické helmy.

Teď jde kolem zase jeden. Ale na rozdíl od svých kamarádů nepobíhá nijak čiperně — naopak, potácí se, myslím, že má hlad nebo je nemocen.

Zastavuje se, opírá se o druhou palmu zrovna proti mně a úžasně chtivým pohledem se dívá, jak mladý Itai házá kousky skopového masa svému drahocennému psovi. Tedy hlad.

Zdá se, že ten pes znamenal obrat v trápení hladového čističe bot. Ten pes byl asi masem příliš dobře krmen, důsledkem toho byla velká hromada, lehké šlehnutí bičem, veselé „ó madona“ mladého italského šviháka a zamazaná bota.

Než jsem si to všechno mohl uvědomit, seděl už čistič u nohou mladého pána a hadříkem stíral to, co kdysi bylo pečeným skopovým masem. Ale pozorují na

něm, že mu něco chybí — jindy jsou čističi daleko obratnější a rychlejší. Zdá se mi, že to mladý pán zpozoroval také, neboť se překvapeně podíval na postavičku, která schoulena u jeho nohou, třásla se a snažila se nabýt rovnováhy.

„Jala ruch!“ Táhnul zaznělo do uší potácejícímu se čističi. Oči zavřené, snažil se zvednout a nadzvedl se dopola. Ale v zápětí ho zase opustily síly a shroutil se k zemi, chytaje se toho nejbližšího, co mu bylo po ruce, bílých kalhot mladého pána. Ozvalo se trnutí a než jsem se vzpamatoval, kopl mladý pán s fašistickým odznakem přímo plnou podrážkou do vyhladovělého a strhaného obličejce...

Vyhodili nás z hotelové zahrady. Evropanům je sice přístup dovolen, ale nesmějí to být Evropané, kteří mají takové divné choutky, ošetřovatí Araba, kterého zbil evropský pán a kteří jakýmkoli způsobem ohrožují bezpečnost platících hostů, nanejvýše mají-li tito hosté fašistický odznak.

Nevim, kam se nešťastný čistič bot poděl. Ale za chvíli vycházel z hotelu mladý fašista, vedl pod ramelem dívku, a zdá se, že se velmi dobře bavili...

Sedím pod pyramidami a vzpomínám, jak nám vždy ve škole vyprávěli: Tyto pyramidy stavěly statisíce otroků pro své bohaté pány.

Dnes statisíce otroků pracuje proto, aby jejich pánové mohli platit 1.700.— Kč za jedinou noc pod pyramidami a aby mohli přijet sem, kopat zdejší proletáře do vyhladovělého obličejce...

Gizeh, 16. srpna 1931.

Si furt takovej, jak si bejval?

Furt!

To si teda pěknej vůl.

Dí pan farář: „Kdo tě stvořil, synu můj?“

„sím, doma sou k vůli tomu hrozný mrzutosti.“

Kamarádi!

**Jedlná trampka, která smí do chaty bez oddacího listu**

vyrobí firma: B. RODOVSKÝ, Praha VII, Belcrediho třída č. 25. Filialka: Praha XII, třída maršála Focha č. 116.  
TRAMPKA, speciální znená trvanlivá lahůdka k vaření, na rožni opékání neb syrová la jakost, na šundr neb do chaty. 10kg Kč 1 00.  
Zádejte všude!

— Říkáš mi, že je jedna — a právě bijou hodiny tří!  
— Možná — asi koktaili. Feldkurat.

## všem drsným kanadanům!

Tedy, kluci, s těmadle názvy osad je potř. Neměl bych do toho strkat nos, páč mi do toho nic není, ale toce ví, že těžko nesu křivdu. Nač taková exotická názviska, když je to možno také tak říct, jak nám narost zobák. A co víc, většina těch názvisk cizích je špatně psána. A jak to vyslovují, ani se neptám. Vy myslíte, že mexičtí kluci by snesli, aby jim někdo psal „El Paso“ po německu s dvěma ss — Passo? Američtí kluci by náramně pokřikovali, kdyby jim někdo napsal slovo „Genteleman“ tak, jak vy to píšete, „Genteleman“. To je konina! Anebo „houseboat“ napsat německy, jak píšete vy — „hauseboat“. A tak to jde stále. Poradte mládencům, když už tu exotiku milují, ať se napřed kouknou do slovníku jak se co píše, aby nedráždili lid. Toce ví, že to vyslovují všichni stejně, po česku, tož ať hledají taková názviska, aby jim bylo rozumět. Či myslíte, že ta anglická slova nic neznamenají, než ten podivný zvuk a záhadné seskupení písmenek, po našem těžko vyslovitelné?

Slovo „Michigan“ není nic jiného, než indiánské slovo pro jez, přes který plují ryby (fish weir), „Nebraska“ znamená indiánské vodní údolí, „Nevada“ je španělské „pokrytý sněhem“, „Arizona“ značí indiánské „krátké jaro“, „Hawai“ neznamená nic, než náhodné zvolání kapitána Cooka, když po prvé viděl ostrovy, „Kansas“ je indiánské „Kouřící vody“, „Ohio“ je rovněž indiánské „Krásné vody“, „Texas“ je velmi staré indiánské slovo, značíci „přátelé“, „Colorado“ je ze španělštiny „barevný“. A tak by to mohlo jít dále. A jako píšete chyby v anglických slovech, píšete i ve francouz-

ských a ostatních. Buď náš tramping je cyklem špatně napsaných názvisk, anebo je útokem na formy starých řádů a cestou k lepšímu životu. Je-li toto druhé, pak vyhněme se tomu, aby byl tím prvním.

Mluvte jak vám zobák narost a nechtějte být nobl. Buďte zdraví a neblbněte!  
Nego.

**Nejlepší paštíky  
a konzervy jsou**



**zn.  
Dělnické nzenářství a řeznictví  
Praha-Karlín, Palackého 88.**

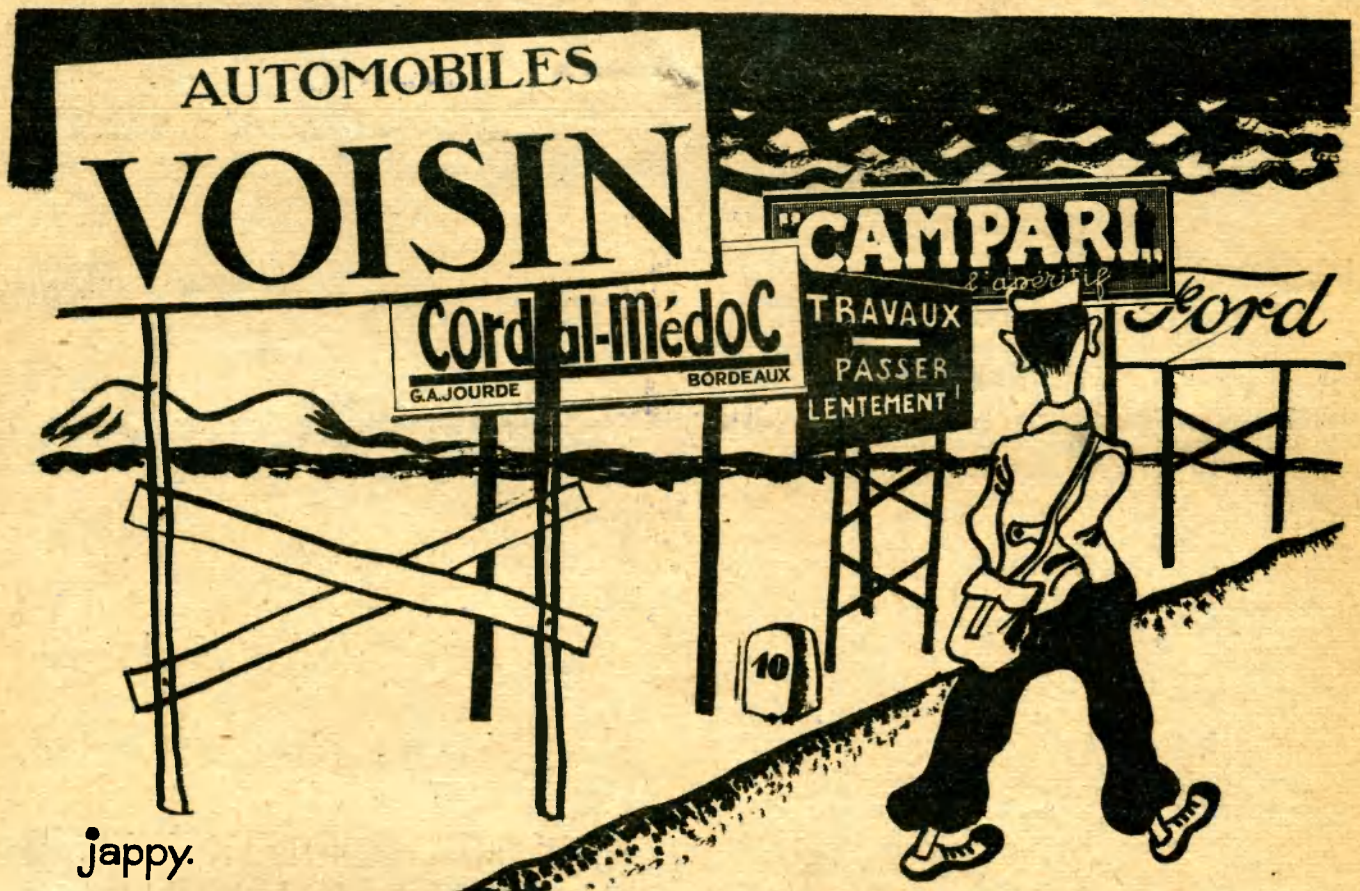
Hajný: „Né, abyste lámali větve!“

Siki: „Depak, to my máme sekyrku.“

# GRAF<sup>ovy</sup>

hotové pořevky v tabletách:

hrachová, hrachová s rýží, hrachová se slaninou, zeleninová, gulášová, houbová, krupicová, kvěťáková, rajská, nudlová, filčková, strouhaná.



Jappy.

kamarád Jappy na čundru obdivuje krásy francouzské krajiny.